

Viatges literaris

“Es en aquests dies de la tardor avançada -voltants de Tots Sants- que París té, per un home del sud -o del Mediterrani com sóc jo- un encant característic i extraordinari. Es la primera tardor que passo a París. El món exterior sembla immers en una boirina tènue, de vegades vaporosa i blavissa, altres vegades d’una pal·lidesa de llet coagulada. L’aire, en general, està en calma, però de vegades bufa, a contrapèl del riu, una ventada atlàntica que s’emporta els barrets dels passants dels ponts però que no arriba a aclarir la boira estabilitzada.”

Pla, Josep. Notes sobre París : 1920-1921.
Barcelona : Destino, 1984

FRANÇA

Narrativa

Barbery, Muriel. L'Elegància de l'eriçó . Barcelona : Edicions 62, 2007 N Bar

Madame Michèle, de nom Renée, vídua de cinquanta-quatre anys, és la portera d'un bloc de pisos al número 7 de la rue de Grenelle de París. Autodidacta, el seu jardí secret és l'art, la lectura, la música..., una àmplia cultura que oculta als seus veïns, ja que, ¿on s'és vist que de la boca d'una portera surtin frases tan erudites?

Barbery, Muriel. Una Laminadura. Barcelona : Edicions 62, 2009 N Bar

Beauvoir, Simone de. Les belles imatges. Barcelona: Edicions 62, 2008 N Bea

La vida a París d'una família de l'alta i benpensant burgesia als anys seixanta és el pretext que va triar Simone de Beauvoir per escriure una crítica novel·la sobre la "veritat", una reacció a l'espectacle del món mistificat i a les hipòcrites relacions que els prejudicis socials estableixen.

Bégaudeau, François. La Classe. Barcelona: Empúries, 2009 N Beg

En François i els seus col·legues professors es preparen per encarar un nou curs en un institut d'un barri conflictiu de París. Plens de bones intencions, amb ganes d'aportar la millor educació als seus alumnes, es fan forts contra el desànim. Però les cultures i les actituds s'enfronten dins les quatre parets de les aules, microcosmos de la França contemporània. Per divertits i estimulants que puguin ser els adolescents, els seus comportaments poden tallar d'arrel l'entusiasme d'un professor que no cobra prou. La gran franquesa de François sorprèn els alumnes, però el seu sentit estricte de l'ètica trontolla quan els joves comencen a rebutjar els seus mètodes.

Bosch, Alfred. Les Set aromes del món. Barcelona: Planeta, 2004 N Bos

A l'Europa del XVII la beguda de moda és el cafè, que aixeca passions de tota mena. Hi ha qui diu que porta a la impotència, el pecat i la mort, mentre que altres l'elogien com a poció afrodisíaca, remei o panacea universal. Un tal Fèlix Dufoy emprèn la recerca del millor cafè, però amb una peculiaritat: l'ensuma, l'observa però no el tasta. Amb ell ens embarquem en una singular aventura, del Londres protestant a l'harem d'Istanbul, de les muntanyes d'Aràbia als infortunis d'Abissínia, del candor de Negreria a la França cínica de Voltaire i, finalment, al Brasil de les grans plantacions. Però aquest llibre de viatges és també un periple interior, perquè Fèlix Dufoy ens condueix a revelacions insòlites, a enigmes que s'amaguen en el seu passat personal.

Dunlop, Carol. Los Autonautas de la cosmopista : un viaje atemporal París - Marsella. Barcelona: Muchnik, 1983 N Dun

Julio i Carol posen en pràctica una idea que els rondava d'antuvi: faran unes vacances a l'autopista.

El llibre és una mena de quadern de bitàcora de totes les coses que viuen, pensen i inventen en aquell mes voltant per autopistes franceses a l'ajuda de la seva furgoneta i el camping gas.

Hemingway, Ernest. París era una fiesta. Barcelona : Seix Barral, 1964 N Hem

Obra, publicada pòstumament, on Hemingway descriu la seva vida a París, especificant en el prefaci que podria considerar-se com a ficció, tot i que "*siempre cabe la posibilidad de que un libro de ficción arroje alguna luz sobre las cosas que antes fueron contadas como hechos.*"

Modiano, Patrick. En el cafè de la joventut perduda. Barcelona: Proa, 2008 N Mod

En el cafè de la joventut perduda ens situa als primers anys seixanta al cafè Condé, prop del Carrefour de l'Odéon. Aquest local representa una destil·lació de molts cafès reals, punt de trobada de la bohèmia literària i universitària. Entre els personatges habituals del Condé hi ha la Louki, una dona misteriosa que desapareix d'un dia per l'altre sense dir res. Modiano se serveix de diferents testimonis per anar refent les traces d'aquesta dona inquietant, que ha viscut una infantesa desassistida a Pigalle, un fracàs matrimonial i un amor secret.

Orwell, George. Sense ni cinc a París i Londres. Barcelona: Edicions 62, 2003 N Orw

En un intent de fugida de l'imperialisme dominant a principis del segle XX i de qualsevol forma de dominació de l'home sobre l'home, Orwell se situa al costat dels sotmesos i se submergeix en una aventura intel·lectual que el porta a conèixer amb els rodanons i els jornaleros dels barris més pintorescos de París i Londres. Amb una força narrativa extraordinària que explora els límits de l'escriptura testimonial, *Sense ni cinc a París i Londres* presenta la reacció d'un esperit sensible i compassiu davant la pobresa i la injustícia i anticipa la brillant trajectòria literària de George Orwell, un clàssic de la tradició occidental del segle XX.

Smaïl, Paul. Vivir me mata. Barcelona: El Cobre, 2003 N Sma

El relat reflecteix els problemes i els somnis de la segona generació d'immigrants magrebins a França. Obra finalista del Premi Llibreter 2003.

Vila-Matas, Enrique. París no se acaba nunca. Barcelona: Anagrama, 2008 N Vil

A *París no se acaba nunca*, Enrique Vila-Matas s'apropia del llibre de Hemingway i fins i tot de la mateixa figura de l'escriptor i es llença a escriure unes (falses) memòries dels seus propis anys de bohèmia a París. Com sempre en els millors llibres de l'autor barceloní, el resultat és una barreja personalíssima d'assaig, novel·la i memorialisme lleugerament disfressat, tot amanit amb un sentit molt propi de l'humor i amb un munt de citacions d'aquestes que et veus obligat a anotar per a usos futurs.

Narrativa de viatges

Apollinaire, Guillaume. El Paseante de las dos orillas. Córdoba : El Olivo Azul, 2009 N 831 Apo

Apollinaire ens proposa en "El paseante de las dos orillas" un llarg i sorprenent passeig pel París vibrant de les avantguardes de principis del segle XX.

Herráez, Miguel. Dos ciudades en Julio Cortázar. Barcelona : Ronsel, cop. 2006 N 834 Her

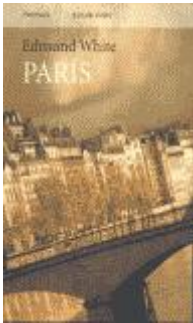
Buenos Aires i París sempre van ser referències mítiques per Julio Cortázar. En aquesta obra Miguel Herráez ha plasmat un recorregut per ambdues ciutats i el resultat és una obra on es donen la mà l'assaig literari, el llibre de viatges, la biografia i la reflexió sociològica.

Luján, Néstor. Viaje a Francia : [rutas literarias y gastronómicas de un viajero singular] . Barcelona : Tusquets, 2005 641 Luj

Pla, Josep. Notes sobre París : 1920-1921. Barcelona : Destino, 1984 N 833 Pla

Som a l'any 1920 i Josep Pla, jove periodista de vint-i-tres anys, arriba per primera vegada a París, cronista de *La Publicitat* per tot Europa. A París ho segueix tot: els carrers, la gent, la bohèmia de la pintura i de les lletres, els espectacles, els museus. Fa unes descripcions plenes de realisme, poesia, sentit comú i de vegades ironia.

White, Edmund. París : paseo por las paradojas de la ciudad de la luz. Barcelona : Península, 2003 910.4(44) Whi
L'autor atrau al lector cap als fascinants racons del seu París personal i així el seguim visitant llibreries, comerços, monuments i palaus i ens proporciona anècdotes i informacions de cada un d'aquests llocs apropant-se a un París inèdit.

Guies

Francia. Madrid : Espasa, cop. 2010 91(026)(44) Fra

Francia oeste. Madrid : Salvat, cop. 2008 91(026)(44) Fra

Marín Anglada, Marta. Retorno a... París. Madrid : La Esfera de los Libros, 2010 91(026)(44) Mar

Rius, Montse. Francia: país cántaro. Barcelona : Laertes, 2007 91(026)(44) Riu

Conte: La primera dificultad

Una historia europea.

Un niño no hablaba. Todos los exámenes médicos llevaban a la misma conclusión: gozaba de una salud excelente, sus cuerdas vocales estaban perfectas, la razón de ese mutismo era desconocida.

El niño creció. Estaba bien formado y era vigoroso, pero seguía sin hablar. Cursó sus estudios como pudo, aprobando bastante bien los exámenes escritos pero suspendiendo los orales, y con motivo. Se le encontró un buen trabajo para el que no tenía necesidad de hablar. Cuando llegó el momento del servicio militar, fue declarado inútil porque los examinadores no pudieron arrancarle ni una sola palabra. Reanudó su vida.

Un día, con veintiséis años, estaba tomando té en casa de una amiga de su madre, cuando dijo de repente:

- ¿Me puedes dar un poco más de azúcar?

La sorpresa se apoderó de los allí presentes. La madre gritó:

- ¿Hablas?

El joven se limitó a asentir con la cabeza.

- Pero ¿por qué no has hablado nunca? -prosiguió la madre-, ¿Por qué te has pasado todos estos años en el más absoluto de los silencios? ¿Por qué no has pronunciado una sola palabra?

El joven le contestó:

- Porque, hasta hoy, todo iba bien.

Carrière, Jean-Claude. El círculo de los mentirosos. Barcelona: Lumen, 2000

Cuina: Tarte Tatin

Ingredients:

2 kg de pomes
200 g de mantega
200 g de sucre

Per a la massa:

250 g de farina
100 g de mantega
100 g de sucre
aigua
sal

Preparació:

Peleu les pomes i traieu-ne els cors; talleu-les a quarts i cada quart talleu-lo a làmines fines.

En una paella de mida grossa, caramel·litzeu el sucre amb la mantega i després incorporeu-hi les làmines de poma (us ha de quedar la paella ben plena).

Per preparar la massa, feu un volcà amb la farina i afegiu-hi la mantega a trossos (o mantega i margarina, si ho preferiu), el sucre, un got d'aigua i un polsim de sal. Barregeu tots els ingredients a mà (millor amb la punta dels dits, sense amassar amb força). Formeu una bola amb la massa i deixeu-la reposar uns 30 minuts a temperatura ambient.

Preescalfeu el forn a 200°.

En un motllo per anar al forn, disposeu les pomes ja caramel·litzades de la forma que més us agradi, ompliu-ne tota la base.

Estireu la massa amb un corró i cobriu el motllo amb les pomes.

Enforneu-ho entre 10 i 15 minuts. Quan traieu aquest pastís del forn convé que el desemmotlleu de seguida tombant-lo com si fos una truita (el caramel us facilitarà aquesta operació). Si el pastís se us refreda abans de treure'l del motllo, poseu-lo sobre el foc uns instants (just per fondre el caramel) i el podreu desemmotllar sense problemes.

Serviu-lo amb un raig de crema de llet pel damunt o una mica de nata semimuntada.

Si no voleu tenir tanta feina, podeu utilitzar pasta de full precuinada o congelada (deixeu-la descongelar abans de fer-la servir).

Biblioteca Joan Triadú

C/ Arquebisbe Alemany, 5 - 08500 Vic

Tel. 93 883 33 25

e-mail: b.vic.jt@diba.cat

www.bibliotecavic.cat

Horari hivern

De dimarts a dissabte, de 10:00 a 13:30 h.

De dilluns a divendres, de 16:00 a 20:30 h.

Horari estiu (juliol i agost)

Dijous, de 10:00 a 13:30 h.

Dilluns a divendres, de 15:30 a 21:00 h.